

نقش بزرگی در فعالیت حرفه‌ای ام بازی کرده است و با صداقت و اخلاق کم نظر و صدق و صفاتی درونش مرجع مطمئنی برای من بوده است. تلاشش مستدام باد، اجرش مأجور.

یکی مرد جنگی به از صد هزار

علی خزانی فر

در سال ۸۴ خشایار دیهیمی با تعداد زیادی از مترجمان سروشناس میهمان کنفرانس ترجمه ادبی دانشگاه فردوسی بودند. از آنجا که دانشگاه امام رضا(ع) نیز در این کنفرانس مشارکت کرده بود، میزگرد پایان کنفرانس را در دانشگاه امام رضا(ع) برگزار کردیم. سالن کنفرانس پر بود از دانشجویان دانشگاه امام رضا(ع) که با اشتیاق آمده بودند تا پای صحبت مترجمان بر جسته کشور بنشینند. من هم جزو اعضای میزگرد بودم ولی دیرتر از بقیه به صحنه رفتم. به محض اینکه وارد صحنه شدم، دانشجویان برای من که استادشان و برگزار کننده کنفرانس بودم دست زدند. (البته اگر می دانستند این کار محبت‌آمیزشان چقدر مایه خجالت من می شود این کار را نمی کردند). بعد بحث آغاز شد. سوال این بود که چه باید کرد. چه گونه می توان وضعیت ترجمه را سر و سامان بخشد. هر کس چیزی گفت. نوبت که به دیهیمی رسید، به من و به دست زدن حضار اشاره کرد و گفت راه حل این است که هر کس در هر کجا که هست کار خود را درست انجام دهد. این سخن کوتاه و پرمغز دیهیمی مرا یاد سخن معروف ابوسعید ابیالخیر انداخت. آنجا که گفت: "هر چه ما خواستیم گفت، و همه پیغمبران بگفتند، او بگفت که از آنچه هستید، یک قدم فراتر آید."

غرض از نقل این خاطره، تعریف از خود نبود. غرض اشاره به روح بزرگ مردی بود که راه حل را در "کار" می بیند. کار صادقانه، کار بی دعوی، کار بی جنجال. در خلال هفده سال سردبیری مترجم از این موهبت بزرگ برخوردار بوده ام که با مترجمان بسیاری از نزدیک آشنا شده ام. خوشبختانه این قشر زحمتکش، به برکت مجاورت با کتاب، عموماً آدمهایی افتاده و اثرگذار هستند. در میان این قشر، دیهیمی از جمله شخصیت های ممتازی است که اخلاقش همچون کارش چشمگیر و در خور ستایش است. همیشه از صحبت تلفنی با او و از دیدار حضوری با او لذت برده ام. دیهیمی عالمی است که تو را مروع نمی کند. بلکه با آرامش و افتادگی که دارد، به تو اعتماد به نفس می دهد. هم علم می آموزد، هم اخلاق.

از آن شخصیت‌های فرهنگی است که دیدار با او موهبتی بحساب می‌آید. هر کس با او دیدار کند، به قدر اهلیت خود اثر می‌پذیرد. مراتب ارادت خود را خالصانه خدمت این خادم فرهیخته فرهنگ ابراز کرده و برایش سلامتی و طول عمر پربرکت آرزو می‌کنم.

حکایت از دوست

عبدالله کوثری

اگر بخواهم چند نفر را نام ببرم که در این دو دهه اخیر بر فرهنگ جماعت کتابخوان و اهل تفکر در این دیار تأثیر نمایان نهاده‌اند، بی‌تر دید یکی از ایشان خشایار دیهیمی خواهد بود. دامنه فعالیت دیهیمی بسیار گسترده است. او جدا از ترجمه در زمینه ادبیات و فلسفه، سالها ویراستار بوده و علاوه بر این فعالیت مطبوعاتی طولانی داشته، از سردبیری نگاه نو تا نوشتمن مقالات در مطبوعات و باز علاوه بر این در محافل و مجتمع دانشگاهی و غیر آن سخنرانی‌ها داشته و همچنین چندین فعالیت فرهنگی را سامان داده یا به راه انداخته و با بسیاری از ناشران خوب ما همکاری کرده و مشاور آنان در گرینش کتاب بوده. جدا از اینها دیهیمی از کسانی است که برای راهنمایی نویسنده‌گان و مترجمان جوان همواره آماده است.

من در اینجا فقط به آن بخش از فعالیت او می‌پردازم که به کتاب مربوط می‌شود و بخصوص به ترجمه و ویرایش. دیهیمی در مقام مترجم کار خود را با ترجمة داستانی از گوگول آغاز کرد و هنوز هم به آثار ادبی توجه خاص دارد خاصه نوشته‌های دو نویسنده محبوبش، داستایوسکی و آئیر کامو. اما در این دو دهه خدمت نمایان او به اهل کتاب ترجمة کتابهای فراوان و ارزشمند در زمینه فلسفه و فلسفه سیاسی بوده است. طیفی وسیع از نویسنده‌گان، از هانا آرنت و آیزایا برلین تا جان کری و ریچارد رورتی با ترجمة دیهیمی به خوانندگان فارسی زبان معرفی شده‌اند و به جرأت می‌توان گفت ترجمه‌های او سطح آگاهی ما را از فلسفه سیاسی بسیار بالاتر برد است و این یکی از ضروری‌ترین دانش‌ها برای ما ایرانیان بوده و هست. چرا که در طول چند دهه، شیفتگی و تعصب بسیاری از روشنفکران ما در حق یکی دو مکتب فکری ما را از تنوع اندیشه در این عرصه بی‌خبر نگه داشته بود و اغلب چشم بسته بر آرایی تأکید می‌کردیم که خواه در شکل اصلی و خواه در نسخه ناقص و تحریف شده‌ای که به دست ما رسیده بود، قبل از هر چیز ستایشگر دیکتاتوری به نامهای مختلف و نفی کننده آزادی بود. تلاش دیهیمی و یکی دو تن از مترجمان خوب دیگر در این دو دهه ما را با